

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I § 1 Litra l) i Lov Nr. 47 af 12. April 1889 om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger er det bestemt, at der forinden en saadan Forening godkendes, skal være anmeldt Værdier af tilsammen 20 Mill. Kr. til Optagelse med eventuel Forpligtelse til at tegne Brandforsikring i Foreningen. Allerede ved Lovens Vedtagelse i 1889 maatte 20 Mill. Kr. anses for en ret ringe Forsikringssum for en Brandforsikring, og den siden stedfundne Forhøjelse af Byggepriserne og dermed ogsaa af Forsikringssummerne for fast Ejendom har nu gjort dette Forhold endnu mere iøjnefaldende. Resultatet er, at det nu vilde være muligt at oprette en Forening, der opfylder Kravet om en Mindsteforsikringssum paa 20 Mill. Kr. med langt færre Risikoenheder end i 1889, og samtidig har den — navnlig paa Grund af Nutidens bedre Byggemaade og Brandpolitilovgivningens strengere Sikkerhedskrav — stedfundne betydelige Nedgang i Kontingentsatserne bevirket, at en saadan Forening vilde opnaa en langt ringere Indtægt end i 1889. Den i Loven krævede Mindsteforsikringssum kan da ikke længere antages at være tilstrækkelig som økonomisk Grundlag, og det har i Overensstemmelse hermed ogsaa vist sig, at 4 Brandforsikringsforeninger med Forsikringssummer mellem 20 og 65 Mill. Kr. har maattet standse deres Virksomhed i Aarene 1923—33.

Under Henvisning til foranstaaende foreslaas det nu i Overensstemmelse med en Indstilling fra Bygningsbrandforsikringsforeningen at forhøje Mindsteforsikringssummen til 100 Mill. Kr., hvorved en Brandforsikringsforening vil opnaa en saadan aarlig Indtægt og et saadant Antal Medlemmer, at der i hvert Fald haves nogen Sandsynlighed for Udligning af Svingninger i Brandskadeforløbet.

Samtidig foreslaas det, at en Forening, forinden Godkendelse kan opnaas, skal have tilvejebragt en kontant indbetalt Garantikapital paa mindst 300 000 Kr. Dette Forslag tilsigter at sætte Foreningen i Stand til at udbetale Erstatningsbeløbene inden rimelig Tid efter indtrufne Skader. En saadan Betaling vilde ellers kunne volde Vanskelighed, da Foreningen kan starte uden Reservefond, og da den ifølge § 1 Litra l) in fine i Loven af 1889 kan overtage en Forsikring paa Enkeltrisiko paa indtil $\frac{1}{3}$ pCt. af Foreningens samlede Risiko; med en Forsikringssum af 100 Mill. Kr. vil en Enkeltskade altsaa kunne paadrage Foreningen Pligt til Betaling af over 300 000 Kr. Da Garantikapitalen kun er tænkt som en Hjælp, indtil fornøden Reservefond er opsøret, foreslaas det, at den skal kunne tilbagebetales, efterhaanden som Reservefonden fremkommer.